

Cia. Vola qui vol presenta ...

NMOR

Un espectacle

de sala

i

de carrer

La vida és un recull de moments que ens produeix moltes sensacions: por, alegria, incomoditat, amor i que al viure tant intensament es reflecteixen en els nostres somnis i malsons.

Aquest espectacle ens enlairarà a un món de somnis on la música i l'art del circ ens mourà pels diferents estats anímics que ens aporta la realitat.

Si la realitat forma part dels teus somnis, deixa que els teus somnis formin part de la realitat.

Laia Gil, trapezi.

Elisabet Coll, trapezi i equilibris acrobàtics.

Helena Gil, trapezi.

Jordi Mas, malabars.

Marina Montserrat, trapezi i quadrant aeri.

Ferriol Barbena, quadrant aeri i equilibris acrobàtics.

Pol Freire, guitarra.

Jonc Tarrés, guitarra, melòdica i carilló.

Jordi López, percussió i xilòfon.

Alba Sarraute, direcció artística.

Arena Tarrés, escenografia.

Benet Jofre, estructures.

Jordà Farré, assessor estructures.

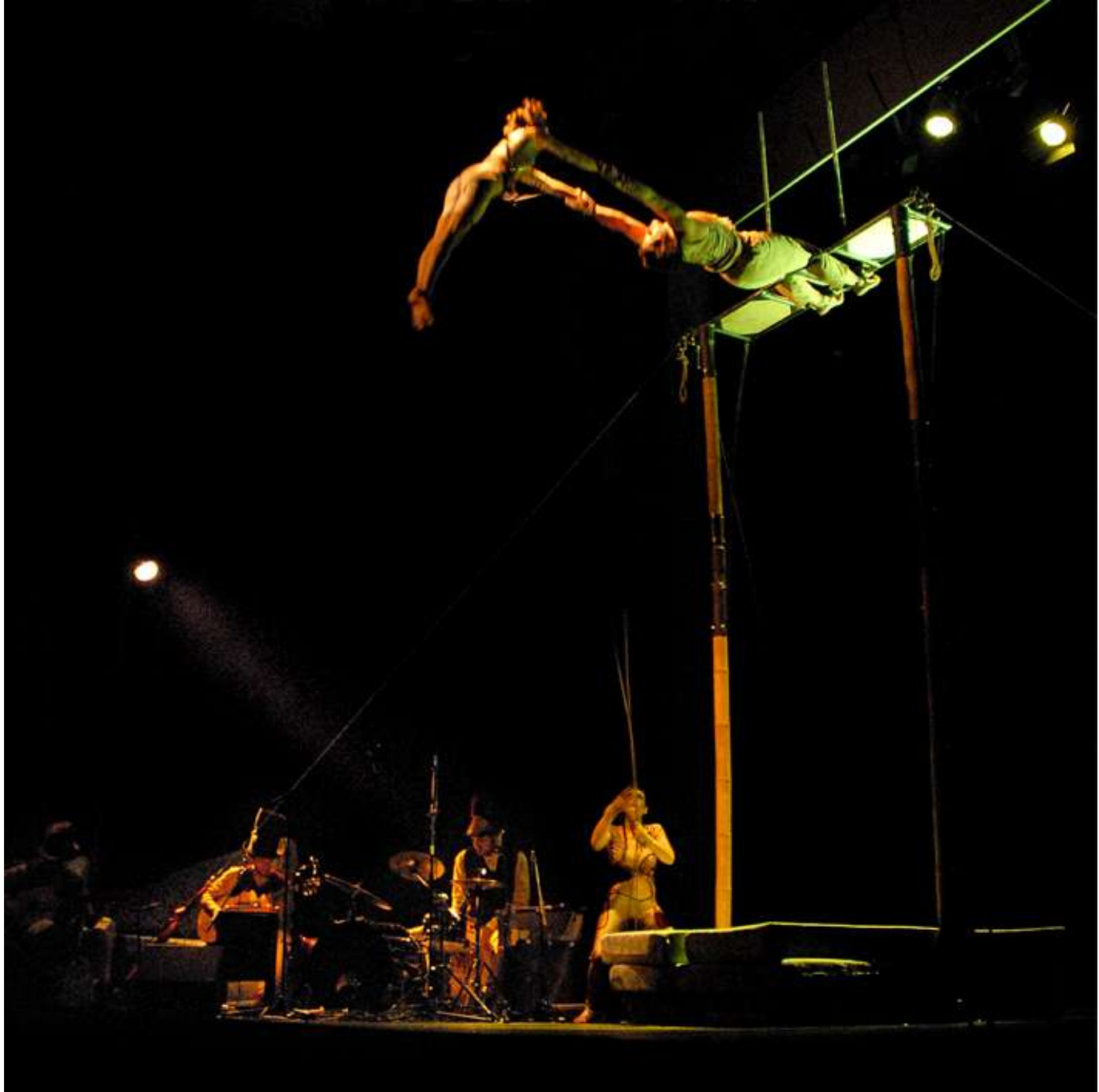

NMOR pot representar-se tant en un espai interior com exterior. Cal que es representi en un espai fosc, dins d'un ambient silenciós i calmat; per tant si la representació és a l'exterior, haurà de ser de nit i amb l'enllumenat públic apagat (fanals, bars...) i l'espai de muntatge haurà de ser una superfície plana, llisa, neta i no inundable.

L'espectacle utilitza dues estructures que es suporten amb tensors, que han d'anar ancorades en 4 puntes per cada estructura.

L'espai escènic que necessitem: 10 x 10 metres.

Punts d'ancoratge: 8 ancoratges al terra o paret (amb piquetes, tacs metàl·lics o contrapesos).

La nostra trajectòria:

Gràcies al premi de "nova creació escènica" del Patronat de Cultura de Mataró, vam estrenar Nmor el 12 de gener'08 a Mataró. Seguidament vam actuar a Igualada ("La Mostra"), durant l'estiu a Mataró (Lasal i a les Santes Festa Major) després a Olesa de Montserrat i Manresa ("Butaka Jove") i finalment a Mataró ("La Xarxa").

CONTACTE

contractacio@volaquivol.com

Ferriol 691 80 20 91/Helena 630 90 84 86

Somnis

Després de passar tot el dia amb el cap i el cos ple de sorolls.
Palpant objectes, prement botons, caminant cap a la cua d'un dia que
dóna voltes al nostre voltant i riu; de nosaltres riu.
Quan he aparcat allò que em mou, l'últim gest està lluny ja, de la meua cara.
Les olors de tots els que m'han envoltat, a poc a poc, baixen fins al terra i queden
toves i pacients; esponges sorpresa pel primer somiador de la nit que les trepitgi.

Amb l'horitzó penjat del sostre, a la part més alta de la meua vida, dins meu i al meu
voltant, la nit -això que han posat al voltant de les estrelles- s'estén lenta i constant,
es para davant meu, em bufa els ulls i ja és fosc.
Fosc pels que només hi veuen de dia.

I no els veig, però sé que ballen damunt meu, més enllà del que vull i puc entendre.
Fils que surten del meu cos, i que quan m'arronso al llit; estiren somnis.
Flama brutal i lluminosa, muda i plena de veritat, nit que saltes de les pors a les carícies.
Com corre el matí poruc davant teu.
Somni ple de formes i d'habitacions, quants passatgers, quantes cares noves
dins la teua foscor, quantes boles de llum amaguen els teus llençols.

Roger Tarrés 17-11-2007

